

5) Nawet jeżeli sąd Państwa Członkowskiego uznał, że spełnione zostały łącznie warunki, w których może on zawiesić stosowanie aktu wspólnotowego, w szczególności kiedy kwestia ważności tego aktu została już przedstawiona Trybunałowi, właściwe krajowe władze administracyjne innego państwa Członkowskiego nie mogą zawiesić stosowania tego aktu do chwili orzeczenia o jego ważności przez Trybunał. Wyłącznie bowiem do sądu krajowego należy ocena u uwzględnieniu okoliczności właściwych przedstawionemu mu przypadkowi, czy spełnione zostały przesłanki zarządzenia środków tymczasowych.

(¹) Dz.U. C 7 z 10.01.2004 r.
Dz.U. C 59 z 06.03.2004 r.
Dz.U. C 179 z 10.07.2004 r.

WYROK TRYBUNAŁU

(wielka izba)

z dnia 6 grudnia 2005 r.

w sprawie C-461/03 **Gaston Schul Douane-expediteur BV przeciwko Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit** (¹) (wniosek College van Beroep voor het bedrijfsleven o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Artykuł 234 WE — Obowiązek zwrócenia się przez sąd krajowy z pytaniem prejudycjalnym — Nieważność przepisu wspólnotowego — Cukier — Dodatkowe należności celne przywozowe — Rozporządzenie (WE) nr 1423/95 — Artykuł 4)

(2006/C 36/11)

(Język postępowania: niderlandzki)

W sprawie C-461/03, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez College van Beroep voor het bedrijfsleven (Niderlandy) postanowieniem z dnia 24 października 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 4 listopada 2003 r., w postępowaniu: **Gaston Schul Douane-expediteur BV przeciwko Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit**, Trybunał (wielka izba), w składzie: V. Skouris, prezes, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas i J. Malenovský, prezesi izb, N. Colneric (sprawozdawca), S. von Bahr i J. N. Cunha Rodrigues, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts, G. Arestis, A. Borg Barthet i M. Ilešič, sędziowie, rzecznik generalny: D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 6 grudnia 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Artykuł 234 akapit trzeci WE zobowiązuje sąd krajowy, którego orzeczenia nie podlegają zaskarżeniu według prawa wewnętrznego, do wniesienia do Trybunału Sprawiedliwości sprawy mającej za przedmiot ważność przepisów rozporządzenia nawet wtedy, gdy Trybunał stwierdził już nieważność analogicznych przepisów innego porównywalnego rozporządzenia.

2) Artykuł 4 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 1423/95 ustanawiającego szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące przywozu produktów innych niż melasy w sektorze cukru jest nieważny ze względu na to, że stanowi, iż określona przezeń dodatkowa należność celna jest co do zasady ustalana na podstawie ceny reprezentatywnej przewidzianej w art. 2 ust. 1 tego rozporządzenia oraz iż należność ta jest obliczana na podstawie ceny importowej cif danej dostawy jedynie wtedy, gdy importer złoży odpowiedni wniosek.

(¹) Dz.U. C 7 z 10.01.2004.

WYROK TRYBUNAŁU

(czwarta izba)

z dnia 24 listopada 2005 r.

w sprawie C-506/03 **Republika Federalna Niemiec przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich** (¹)

(Pomoc finansowa — Studium wykonalności — Umowa o przeniesienie praw własności intelektualnej)

(2006/C 36/12)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-506/04, mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie nieważności na podstawie art. 230 WE, wniesioną w dniu 26 listopada 2003 r., **Republika Federalna Niemiec** (pełnomocnik: M. Lumpa, wspierany przez adwokata C. von Donata) przeciwko **Komisji Wspólnot Europejskich** (pełnomocnicy: G. Zavvos i C. Schmidt, wspierani przez adwokata B. Wägenbaura), Trybunał (czwarta izba), w składzie: K. Lenaerts, pełniący funkcję prezesa czwartej izby, M. Ilešič i E. Levits (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretarz: K. Sztranc, administrator, wydał w dniu 24 listopada 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1. Skarga zostaje oddalona.